

Evangéliumi hírnök

Rev. Major Michael
500 Tenny Ave.
Campbell, O.
12 — 55

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

BIBLIÁMRÓL

Hogy írjak rólad?
Kis könyv vagy,
De ha kezembe veszek
Reszket a kezem.
Ha rád nézek, mintha
A hóreb csipkebokrát látnám,
Mely ég, ég, ég, de soh'sem hamvad el.
— Ó, én parány, ó hogyan kezdjem el...?
Szeretnék zengetni zoltárokat,
Harsonák szavát zugatni a szélbe!
Szeretnék fényes villám-cimbalommal
Nagy fényjeleket huzatni az égre!
Szeretnék a nagy orgonához ülni,
Amely a vihar szavát dörge széjjel.
Szeretnék lenni csodás égi hid,
Amely elbűvöl szívárvány színével.
Óh, szeretnék...! Minden szeretnék lenni,
Hogy ez az ének ma hozzád találjon,
Te könyvek-könyve, áldott fénysugár,
Örök remény e rögös földi tájon.

Könyvek-könyve!
Én csak ember vagyok,
Parányi, bűnös, haszontalan ember.
Eléd állok és leveszem sarum.
Ég a bokor... Ó, hogyha énekemmel
Meggyújthatnám e világ minden bokrárt
Soh'sem hamvadó, fényes égi tüzzel!
Ha belekiálthatnám halló fülekbe
Olyan hangon, amely nem enyész el:
Vegyétek fel ma poros Bibliátok!
Sarutok le és hulljatok a porba.
Lássátok meg, hogy szeret az Isten,
Néktek szól ma is, hozzátok hajolva.

Vegyétek fel ma poros Bibliátok!
Érezzétek, belőle élet árad!
Isten szól rajta mindenegy napon.
Illata ez Gileád balzsamának.

Vegyétek fel ma poros Bibliátok!
Hajótöröttek, betegek és árvák.
Könnyes szemekkel utat keresők.
Ember! — Az Isten szeretete vár rád!

"Öbenne élünk, mozgunk és vagyunk".
Mondotta Pál — ó, mily csodás valóság,
Itt van az Isten, öbenne vagyunk,

VIRÁGAINKRÓL

Mielőtt a fagyos télnek keze meg-simogatta volna őket, kiszedtük a földből és elhelyeztük a pince legvilágosabb helyére. És ezekkel a virágokkal, ugyanaz történt, mint az emberekkel szokott, ha fényből homályba kerülnek.

Először is, míg kint a szabadban, Istennek gyönyörű napsütéses fényében, üdék, zöldek és virágzók voltak. A pincében egyáltalán nem hoztak szemet gyönyörködtető szirmokat. Másodszor elhullajtották leveleiket, amik elszáradtak. Aztán elsatnyultak és szinte kényszerből hozott új leveleket, habár nem csunyak, de mégsem oly szépek és üdék mint voltak eredeti helyükben.

Az ember, míg fénybe nem kerül, addig színe és virága más. Erkölcsei ereje, jelleme és az egész egyénisége "sápadt". El és virágzik, mint a másik, de a különbséget könnyű észrevenni. Ezeken nem nyugszik úgy örömteljes tekintetünk, mint másokon. Mint aki saját maga választotta volna el tőlünk. Gyarlóságunk szerint meg is hagyjuk abban, amiben él. De nem így történik ott, a-

honnán jön a fény. A mi virágainkkal sem úgy, mintha annyi elegendő lenne, csak odatettük és a többit rábítottuk volna a gyökerekre, pince levegőjére és fényére. Ápoltuk őket. Gondoskodtunk éltető eleméről. Időközönként felcseréltük, ne csak egyik-másik kapja a fényt. Erősöd-jön mindegyik, mert szándékunk az, hogy meg akarjuk óvni az új tavasz számára. Hadd viruljanak megint. Legyenek szépek, színesek, elevenek vagyis szemnek tetszetősek. És mivel látjuk fejlődésük, teljes joggal reméljük, ha újra kivisszük a szabadba és Istennek napfényébe, újra meghozzák régi szép virágait. Mert másként nem is fordítottunk volna rájuk annyi gondot. Tehát elvárjuk tőlük mindazt, amit Isten egy virágra bízott.

E világ kertje, embert ruházza fel éltető elemekkel és Isten fénye színezi be jellembeli szépségekkel. Kertészünk, a mi Urunk és Megváltónk, az ígért Szent Léleknek szereplésével ápolgatja e kertbeli egyéneket. Örül is ezen minden szem, ha látja. Társadalmak üdái, példaadói, kiknek életén látszik nagy kertészünknek keze munkája. Ezért néha ki is állítják őket, mint a virág-lelkeket.

De a társadalmak olyanokat is tartalmaznak, kik őrző és gondoskodás nélkül, vagy feledékenységből, avagy kitudná megmondani miféle okból kerülnek "a pince" vagy olyan helyre, ahol soha, vagy ritkán van fény. Még az is előfordul, mint történt némellyel virágaink közül,

Közelünkben van a legnagyobb jószág.

"Öbenne élünk, mozgunk és vagyunk..."

Nem a messzi kilométerek ezre,
Nem a fényévek végtelenjei
Riadnak bele csüggedt szemeinkbe,
Közel van Ő s ha boldog ámulattal
Dicső hangját hallani akarjátok,
Hulljatok alázattal földre le,
És nyissátok fel áldott Bibliátok!

nem bírta elviselni a pincét, elszáradt, meghalt. Nem volt kertészük, életető fényük. Ki vitte őket a pincébe, vagy miért kerültek oda, minek kutassuk? A maguk módja szerint találtak festékeket, amikkel utánózni lehetett, de az ami éltette volna őket, a fény, az igazi szint adó, nem volt meg. Lehet a talaj is más volt és a mindennapi táplálék is, csak a

kertészük hiányzott és ez elég.

A kertész azt akarja, szeretné odaállítani a fénybe és "pincéből" felkerült virágokat az új tavasznak mindent ígérő ama színpompás világába, ahol ragyogás és boldogság honol és csak sirni tud afelett, ki nem fogadja el Őt örök kertészül!

Némethy László

Hogyan ismertem meg az Ur Jézust Megváltómnak?

Kedves lelki testvéreim!

Szeretettel üdvözlöm mindannyiukat és köszönetem fejezem ki azért, hogy tanuként álltak mellettem, amikor én alámerítkezéssel hűséget fogadtam az Ur Jézusnak és az Ő neve segítségül hívásával indulok egy új élet felé.

Most szeretnék bizonyosságot tenni arról az utról, amit az Ur első szolítása óta megtettem.

10 éves lehettem, amikor odahaza a felekezeti iskolákat bezárták. Hittanórákra még járhatott mindenki. Rövid időn belül azonban rendelet jött, hogy akik tovább szeretnének tanulni, a hittanórai látogatásokat hagyják el!

En is tehát eszerint cselekedtem. Még nagyon fiatal voltam, mégis éreztem, hogy magamtól egy pótolhatatlan kincset dobtam el, ami értékeesebb a drágakőnél is.

Majd a collégiumi élettel megismerkedve, próbáltam volna a többi fiatalhoz alkalmazkodni és az én mellék problémáimat ezzel feledésbe ejteni.

De mégis, amikor vasárnaponként megkondukt a harangszó és az Isten házába hívogatott bennünket, szerettem volna a csukott ajtókon keresztül törni és menni, hálát adni a jó Istennek. — Sajnos, ez lehetetlen volt számomra, mert a templomba járás be volt tiltva. Nem lehetett tehát mást tennem, mint engedelmességni a kiadott parancsnak.

Majd lassan az az égő fájdalom is tompulni kezdett és figyelmemet egész másra irányítottam. Gyorsan követte egyik év a másikat és mi csak éltünk lelki táplálék és Isten nélkül. Bár az Ur szeretetével el-

árasztott bennünket, s mi mégsem imádtuk.

1956-ban én is elhagytam Magyarországot. Abban reménykedtem talán szüleim vagy testvéreim közül valaki csak kitud még jönni és együtt indulhatunk az új szabad hazába. De sajnos ez nem így lett. A riasztó magány rámszakadt és erősségemben hirtelen meginogtam. A sátán cimborái seregestől jöttek és szerettek volna csapatjuk közé vonni engem is. Egyedül már túl gyengének éreztem magam, lábaim roskadozni kezdtek és ekkor kétségbeesetten az Urhoz próbáltam fohászzkodni segítségért. Azonban hirtelen megriadtam, arra gondolva; igen, most amikor az emberekben támaszt nem lelek, most tudom, hogy van Isten akihez, ha könyörgök kinyújtja segítő kezét. — Óh, miért is nem imádtam eddig, még akkor is ha titokban kellett volna. És ezután megszegyenülten félreálltam és keserves sirással kezdtem tovább vergődni.

Amikor pár nehéz hónap eltelté után kiértem Kanadába és először hajthattam nyugodtan párnára fejem, öröm könnyek közt gondoltam az én Megváltómról. Annélkül, hogy én hozzá hittel és bizalommal fordultam volna, kiterjesztett szárnya alatt védve tartott engem egy megkereszteltet, de pogányabbat a pogánynál!

Ma két éve, hogy Husvét ünnepét templomba szerettem volna tölteni, hogy imámmal üdvözölhessem a feltámadott Krisztust. Az az ünnep számomra csodálatos boldogságot rejtgetett. Örömtől repesett szívvel távoztam el és szerettem volna minden szomorkodónak abból a lelki

boldogságból juttatni, hirdetve azt, "az Ur feltámadott!"

Rövid időn belül az óhazai lelkészemet is tudattam erről az örömről és arra kértem, segítsen ebben a nemes munkában tovább haladnom. Irjon bibliai aranymondásokat és énekeket, mert érzem nagy segítségemre lehetne, ha azokat olvasgatva lelki gyógyszerként felhasználhatom.

Még jóformán a levelet el sem küldtem, már izgatottan vártam a választ. Sajnos hetek eltelté után is csak hiába várahoztam. Kezdttem nyugtalankodni, de mégis próbáltam magam azzal vigasztalni, talán a politikai helyzet végett nem jöhet a levél egyenlőre. A reményt nem akartam feladni. Nemsokára azonban megint a hitetlenség vett erőt rajtam. Elhagyatottan és nagyon egyedülnek éreztem magam, mint még talán soha. Mert kerestem, de nem találtam.

Voltak ismerősök, akik látták különös magatartásomat és szerettek volna helyzetemen könnyíteni. Még fiatal vagyok előttem az élet, amikor a szórakozásnak kellene élnem miért buslakodjak? Nem helyesebb volna, ha mennék táncolni és megismerkednék az itteni fiatalság életével is és ahhoz alkalmazkodnék?

Nem sokáig tévováztam, már a legközelebbi táncalkalmat kerestem és szinte úgy vettem észre, hogy tényleg ez volt ami nekem hiányzott. Szinte vonzott a zene. Egyik szombatból a másikig nehezen vártam, hisz világomat akartam élni. De egyik alkalommal a szokottól eltérően kedvtelenül indultam el. Mivel-hogy már megígértem mégis csak elmentem a táncba. Egyideig az asztal mellett ültem, csak amikor a legkedvesebb zeneszámot játszották, amit én mindig úgy szerettem, mégis elmentem táncolni. Ekkor furcsa dolog történt velem. Lábaim ügyetlenül kezdtek mozogni és úgy tolódtam egyik helyről a másikra, mint aki még zenét sosem hallott és először szeretne annak ütemére mozogni.

Bár szégyenlős természetű voltam, de akkor pirt nem éreztem arcomon,

hirtelen mozdulattal otthagytam a táncpartneremet. Tovább nem bírtam. Éreztem, hogy az a helyiség a világi élet züllött levegőjétől ittas és szinte láttam amint a sátán vi-gyorgozva ölel magához egy-egy meg-részegült fiatal áldozatot. Bár senki nem zavart, de én iránytalanul menekültem. Elkeseredetten néztem magam elé, hisz most már még a fiatalok közt sem tudtam feltalálni magamat.

Olyan lettem, mint egy tollpohár, ami kint van a szabadban és bár a sok repkedés után szeretne megpihenni egy árnyékos nyugodt helyen, de a legkisebb szellő hatásának is kivan téve, ami felkapja és megint csak viszi ismeretlen helyekre. Én is vátoztattam mukámat gyakran. Azt gondoltam, az emberek megvetnek, kegyetlenül bánnak velem, mert senkim és semmim nincsen. De az Ur gondot viselt rám. Elérkezettnek látta az időt, hogy bemutatasson hívó családokat és az ő életükön keresztül tudjak különbséget tenni a világi élettel.

Legelőször is Schmidt testvérnőt kell megemlítenem, akin keresztül a Megváltó kedves hangon hívogatott egy eltévedt koborgó gyermeket. Egy drága jó szerető édesanya volt az, aki fogta reszkető kezemet, amikor én még a Biblia lapozásához gyenge voltam. Ő ismertetett meg a Szentírás csodálatos hatásával. Minden szavát úgy fogadtam, mint nyár idején a kiszáradt föld a felfrissítő esőt. Szinte fájt, amikor csak egy hétre is, de bucsuztunk egymástól. Ezután egyre több hívó családot ismertem meg. Lelki közösségeken résztvettem és magamhoz tudtam venni azt a táplálékot, amitől ezig oly távol voltam és elérhetetlen volt számomra. Lassan láttam, hogy az a fény, amit előlem a sötétség elnyelt, csak néha-néha egy halovány sugár szűrődött keresztül, egyre nagyobb erővel tört ki és arany sugarával világította be azt az utat, amit az Urat követők járnak: fel a Golgotára.

Kedves testvéreim!

Elmondhatatlan öröm az számom-

ra, amit ma érzek. Hisz az ujjászületés fürdője által megtisztíthattam magamat az eddigi megtett szennyes ut porától. És mátol kezdve e kedves családi körbe tartozhatom. Együtt indulhatok mindannyiukkal hívogatni eltévedt juhokat, Jézus Krisztus védelmébe.

Menjünk tehát, mentsük még aki menthető, amíg fenn áll a kegyelmi idő. Isten minket úgy segítjen. Amen.

Váczy Mária nővér

AGGMENHÁZUNK ROVATA

Vezeti és írja:
Petre M.A. lelkész.

Karácsony aggmenházunknál. Örömmel és jó érzéssel gondolunk vissza az elmúlt karácsonyi tapasztalatainkra. A nagy ünnep előtt mindig megkérdezzük magunktól és egymástól: vajon milyen lesz most a karácsony aggmenházunkban? Hála Istennek, reményünk felett gazdag volt lelki és anyagi áldásokban.

Egy közeli angol gyülekezet ifjúsága jött hozzánk. Hozott magával egy karácsonyfát, amit szépen fel-díszítettek az imatermünkben. Ajándékban hoztak az Otthonnak egy "West Minister Chime" órát, fagylaltot, cukorkát és süteményt. A csomagokra rávált írva magyarul: "Boldog Karácsonyt"! Ezt követte a Palm Bay-i angol bapt. gyülekezet ifjúságának alkalmi éneke és ajándékozása. A melbournei gyülekezetből is jöttek többen és hoztak az öregeinknek süteményt és cukorkát. Vasárnapi iskolájuk azon osztálya, mely orvosi hallgatók és ápolónőknek tanuló tagokból áll, szintén eljöttek és ajándékokat osztogattak öregjeinknek.

December 24.-én érkezett meg Kovács Ferencz testvérünk feleségével, ki kocsijával elhozta a clevelandi mind két gyülekezet karácsonyi ajándékát aggmenházunknak. A kocsija nagyon meg volt pakolva csomagokkal. Karácsony estéjén istentiszteletet tartottunk mint azt rendszeren tenni szoktuk. Az alkalmi ige és Carlson T. (Balla Helen) szóló

éneke és az alkalmi közös énekek által emlékeztünk meg az Ur Jézus születéséről. Az istentisztelet után az ebédlőbe vonultunk, ahol terített asztalhoz ülve, fagylalt és tea fogyasztása mellett minden lakó megkapta a borítékos ajándékát, gyümölcsöt és cukorkát, amit a gyülekezeteinktől kaptak.

Karácsony napján szép istentiszteletünk volt és gazdag ünnepi ebédünk, amit a jó Isten után a gyülekezeteink és egyesek jószívű adakozásából szolgáltunk fel otthonunk lakói részére.

Milyen volt a karácsonyunk? Erre a kérdésre így kell felelnünk: Isten jóvoltából és szövetségünk népének szeretetéből aligha volt intézetünknek ilyen szép, lelkiekben és anyagiakban gazdag karácsonya, mint az 1958-as karácsony. Az ajándékokon kívül a rengeteg üdvözlő lapok és levelek tanuskodtak arról, hogy népünk nem feledkezett meg a mi kedves öreg testvéreinkről. Ehhez hozzájárult a kellemes és jó meleg is, melyben gyönyörködtünk.

Itt, e helyen is megköszönjük a mi Urunknak és kedves testvéreinknek azt a sok jót, amiben részesítettek minket a szép karácsony ünnepe alkalmával.

Az Aggmenház jegyzője

FIGYELEM FIGYELEM!

A floridai háztelkek (lottók) immár mind elvannak adva, de még mindig venni akarók jelentkeznek.

Azért felkérjük azokat, akik szóval vagy kevés összeggel foglalták le a birtokot, hogy legkésőbb május 15-ig küldjék be a lottók árát, vagy 100 dollár foglalót és azután 50 dollárt minden hónapban az alábbi címre. Aki nem küldi be, annak a telkét eladjuk.

Cím: Rev. George B. Balla, 225 E. 80th St. New York 28, N.Y.

"Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, aki által most a megbékélést nyertük. (Róma 5:10.)

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

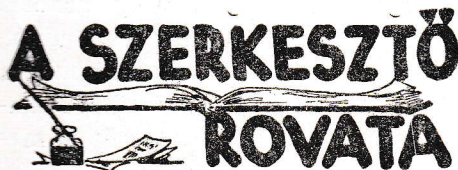
Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

KRISZTUS MENYASSZONYA.

Ján. 3:29.

Az írásban sokszor találkozunk hasonlatokkal, melyek által a Szentlélek nagy isteni igazságokat kíván megértetni velünk.

Ilyen hasonlat a menyasszony és vőlegény hasonlata. Krisztust az írás vőlegényhez, a gyülekezetet pedig menyasszonyhoz hasonlítja.

Most foglalkozzunk a "menyasszony" hasonlattal. Mit jelent menyasszonynak lenni?

A vőlegény által kiválasztva lenni. Krisztus látta, ami boldogtalan életünket és szent hívással kiválasztott bennünket magának.

Szakitani mindenkivel és egynek oda-szentelni életünket. Ez esetben Krisztusnak Szövetséget kötni a vőlegénnyel. Az örök hűségű szövetséget megkötni az Úrral.

Örömmel olvasni leveleit. Krisztus menyasszonya a gyülekezet boldog örömmel olvassa az Ur írásait, az evangéliumot, melyet irt a vőlegény hűn szeretett menyasszonyának, a gyülekezetnek.

Az együtt élés édes reménységével birni. Krisztus reménységet ébresztett szívünkben, hogy vele leszünk az örök dicsőségben. Jézus azt mondta tanítványainak: "Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek, hogy ahol én vagyok ti is ott legyetek."

Fehér ruhába öltözve lenni. Krisztus érdemének fehér ruháját kell felöltöni min-

den léleknek, aki Krisztus menyasszonya kíván lenni. Az ének író ezt mondja:

Jézusnak vére érdeme

Ez lelkem ékes öltönye.

Isten előtt ezzel állok meg,

Ha egykor Mennybe felmegyek.

Testvéreim! Áldjuk lelkünk vőlegényét Jézust és imádkozzunk Ő utána vágyó szívvel "Jövel Uram Jézus, jövel hamar, És vidd magadhoz a te szenvedő menyasszonyodat!"

GYERMEKEK ÉS A NYÁRI IDŐSZAK

A gyorsan közeledő nyár egy nagyon fontos kérdéssel kell, hogy foglalkoztasson: Mit teszünk a gyermekekkel a nyári időszakban? Gyülekezeteinknek aranyalkalmak vannak a gyermekek közötti munkára a népiskolák bezárása utáni nyári hónapokban. Baptista körökben nagyon jól ismerik a "Daily Vacation Bible School" iskolát, amit a gyermekek nagyon kedvelnek és élvezettel látogatnak. Ebben az iskolában nem felekezeti hittant tanítanak a gyermekeknek. Némelyek attól tartanak, hogy ez iskola bekategizálja a baptista hittant a gyermekekbe. Ettől senkinek ne legyen aggodalma, mert ennek az iskolának más céljai vannak.

Célja az, hogy a nyári időszakban foglalkoztassa a gyermekeket hasznos kézimunkával. Megtanítsa őket olyan dolgokra, aminek hasznát veszik egész életükben. A nagyobb gyülekezeteinkben műhelyek vannak felállítva, ahol a fiú gyermekek gépek kezelésére is tanítva vannak. Famunkát végeznek. Készítenek hajókat, székeket stb. A leány gyerekek pedig tanulnak varni, horgolni és sok más kedves dologgal foglalkoztatják őket, az értelmes keresztyén tanítók. A napi két órás tanfolyam ideje alatt megtanulnak együtt játszani, amit a gyermekek nagyon élveznek. Sokszor a tanítók fontos kérdéseket adnak a gyermekeknek, mely megtanítja őket gondolkodni. Több esetben a fiúk versenyeznek a leányokkal a kérdésekkel. A győző fél kitüntetésben részesül, vagy ajándékban. Ez a gyakorlat is kitűnően beválk ebben a nyári iskolában. Sok helyen Biblia versek megtanulását is alkalmazzák. Az iskola befejezése abból áll, hogy kórusokat énekelnek és valamelyik tanító egy Biblia történetet ad elő a gyermekeknek és rendszeren az uri imádságot elmondják közösen.

Ebben az iskolában nem baptizmust tanítanak tehát, hanem általános kedvelt dolgokat.

Ha jó munkát akarunk végezni a gyermekek között, akkor haladéktalanul tervezni kell és hirdetni szükséges már most, hogy a szülők és gyermekek készüljenek a nyári iskolára. Ne legyen sehol közöttünk egy gyülekezet, melyben e nyáron ne lenne egy nyári iskola legalább 3 héttig. Még attól sem kellene idegenkedni, hogy a magyar gyermekekkel magyar ábc tanítsunk. Mindenkinek csak hasznára vá-

lik, ha magyarul is tud beszélni! **Készüljünk a nyári iskolára!**

Bingó a keresztyén gyülekezetekben. Hála Istennek, a baptista gyülekezetekben nem ismerik ezt a fajta Gemblirózást és nem is akarják megismerni. De sajnos, úgy a protestáns, mint a katolikus gyülekezetekben gyakran, sőt majdnem minden héten találkozunk ezzel a keresztyéntelen gyakorlattal. Sőt a gemblirózásnak ez a fajtája ezeket hoz össze a keresztyén gyülekezetek fönttartására. Bármennyire is kecségető a pénzgyűjtésnek ez a mód-szere, mi keresztyén szempontból elítéljük és Biblia tanításával együtt kijelentjük, hogy "ezeknek nem kellene úgy lenni atyámfiai".

A bingóról és a másfajta ehhez hasonló nyeréskedésről, mint pl., autók, televíziók, gépezetek stb., kisorsolásáról azt mondják az egyházak vezetői: "A cél szentesíti az eszközt". Pedig ha a Biblia tanításának fényében vizsgáljuk a dolgot, azt látjuk, hogy ez az állítás nem igaz. Isten soha céljait nem segítette előre igaztalan mód-szerekkel. Mindig csak a szent isteni mód-szereket alkalmazta. Ebben az életben minden, amire nem kérhetjük Istennek áldását lelkiismeretesen, nem Istentől, hanem az ördögtől van és azoktól távol kell magukat tartani a keresztyéneknek.

Szent Pál apostol így tanít: "mert valatok régen sötétség, most pedig világosság az Urban, mint világosságnak fiai úgy járjatok. Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van. Meggondolván mi legyen kedves az Urnak. Határozottan, a bingó és ennek fajtája, akárminek nevezzük és akár milyen célra gyakoroljuk, nem igaz és nem a világosság gyermekeihez illő dolog és ennél fogva nem kedves az Ur előtt.

Gyakran lehet hallani és olvasni ezekről gemblirózásokról, némely államban még a gyülekezeti hírek között is. Mennyivel szebb és hasznosabb lenne, ha az ilyen és ezekhez hasonló társasösszejövetel helyett a keresztyén gyülekezetek bevezetnék a rendes heti imaórák és biblia órák megtartását. A világ történelmében soha nem volt az emberiség olyan közel a végpusztuláshoz, mint amilyen közel van ma. Egy újabb háború kitörése esetén a repülő bombák elpusztíthatják az egész világot. Milyen fontos, hogy ebben a veszedelmes időben a keresztyének külön is és közösen is Istenhez imádkozzanak, hogy valamiképpen adjon állandó békét e világnak. Az én észrevételem az, hogy a keresztyének nem veszik elég komolyan szent hivatásukat. Nem elégséges az az ima, amit a lelkészek mondanak istentiszteletein megtartásának idején. Ugy kellene imádkozni a keresztyéneknek ma, mint ahogy az első keresztyének imádkoztak a jeruzsálemi felházban, ahol nem csak az apostolok, hanem mindnyájon (mindenegy) foglalatoss volt az imában és a könyörgés-

ben, (Apt. Csel 1:14) ami nem csak a Miatyánk elmondásából állott. Ebben a nehéz időben meg kellene tanulni imádkozni minden keresztyén embernek és naponta otthon és aztán a gyülekezetben közösen kellene kérni Istent arra, hogy könyörüljön az emberiségen és adjon szabadságot és békességet e világ népének. Meggyőződésünk szerint ez hatalmasabb fegyver kezünkben, mint a világnak összes billiókba kerülő fegyverkezése.

A bingózás és az ehhez hasonló sorsjátékok bűnös gyakorlatok, Isten előtt nem kedves dolgok. Azért tartjuk távol magunkat ezektől és fektessünk nagyobb súlyt az imára és könyörgésekre.

SUNDAY SCHOOL CORNER

Mrs. M. Major

MISSIONS IN OUR SUNDAY SCHOOLS

We often hear of some missionary work done by other denominations, groups or individuals, and some are even supported by some members of our churches. Of course, we should be glad for any honest efforts in proclaiming the gospel of our Lord Jesus Christ in the midst of perishing souls and do all we possibly can to help as much as we can. However, our first and chief concern should be the great globe-encircling gospel work as it is carried on by our own American Baptist consecrated workers both in the far-away lands as well as on the home-fields.

Let's put it this way: We all should be interested in the needs of other people's children and do what we can for them. But it would be absolutely wrong to let the members of our own families go without clothes, food and shelter. In another connection Paul laid down a very clear principle to follow when he wrote to Timothy: "If any one does not provide for his relatives, and especially for his own family, he has disowned the faith and is worse than an unbeliever" (1 Tim. 5:8).

Information needed. Usually when people are informed, they respond. It is so when there are "sales" in the stores, job opportunities and in endless instances. It is up to the leaders and teachers in our church schools, first to inform themselves and pass

on the enlightenment of our great and blessed missionary work around the world. Thank God for what is being done in this direction, but most likely we need to go on further with our missionary education.

Debtors. In some ways Paul considered himself a debtor to preach the gospel to both "Greeks and Barbarians" (Rom. 1:14). Nothing could be more natural than that we also should regard ourselves indebted to the American Baptist Convention. After all, many of us are direct or indirect results or fruits of its great missionary concern, its love, prayers and financial sacrifices. Anyway, we shall never be able to repay or make good our indebtedness to those who helped in our need of the gospel light and the saving knowledge of our Saviour Jesus Christ. But at least we should do our small share.

Pride. At the same time we should be thankful and take a great amount of spiritual pride in the wonderful work that Convention is doing in the world for Christ and lost humanity. Just think of the several hundreds of faithful missionaries laboring for the Lord in Thailand, Belgian Congo, Assam, Bengal-Oriassa, India, Japan and in other fields of service. Many souls are being saved, churches, schools and hospitals are being built and maintained. There are also many other worthy projects, orphanages, old people's homes, camp projects for the young. Certainly all these and practically endless others deserve your prayers and financial support. We can point to them with a sensible Christian pride.

An illustration. One Sunday noon in Philadelphia we were walking home after the service. A wretched godless man seeing us made this remark in our hearing: "There, they are coming from the place where they make them dumb". Of course, we did not stop to argue with him but I prayed for an opportunity to speak to him. I believe it came that same afternoon as I was calling on a family. There I met him. I let him know that we heard his slandering remark, and that he was wrong

about our church. For after all, it was a place of enlightenment of the highest order; a place of highgrade intelligence, and a center of sacrificial interest in the betterment of the whole human race everywhere. Then I humbly yet with a great amount of spiritual pride pointed to some of the outstanding work our beloved denomination is doing through its missionaries, missionary doctors, teachers, architects, nurses, agriculturists etc. "How many of such wonderful persons did you and your kind send out and support?" He naturally hung his head.

Yes, let's promote this great missionary enterprise. Inform our people left and right, including our Sunday school. Tell them what is being done and what the needs are and God's children will royally respond.

EASTER. This means an empty tomb, a living Lord both here and in eternity; a new life with Him now and in heaven. It was also the Risen Christ who said to His disciples: "Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature". (Mark 16:15). This is our task!

Lehet pénzt küldeni Magyarországra

Ez idő szerint az amerikai dollár árfolyama 100 dollárronként 1.174 forint. Ehhez hozzá adódik a százszázalékos devizapótlék és így száz dollárért kapható összesen 2.348 forint.

A kanadai dollár hivatalos árfolyama 100 dollárronként 1.209 forint. Devizapótlék ugyanannyi. Összesen 2.418.44 forint.

Szabályos továbbá a nemzetközi póstautalvány forgalomban teljesített (valamely külföldi, pl. amerikai vagy kanadai póstahivatalnál történt befizetésen alapuló) dollár átutalás, valamint az Egyesült Államok-beli, vagy kanadai bankoknál vásárolt dollárról szóló csekkek küldése is. Küldhető dollár bankjegy is. A beküldött csekket vagy bankjegyet a kedvezményezett fenti árfolyamon válthatja be forintra a Magyar Nemzeti Banknál vagy a Magyar Külkereskedelmi Bank Rt.-nél.

EMLÉKEIM A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSZIÓBÓL

Irta: HARASZTI SÁNDOR dr., a Budapesti Baptista Szeminárium
volt helyettes igazgatója.

(Folytatás)

KORNIA KIRENDELÉSE A SZOLGÁLATRA

Visszatérve azonban Kornia életéhez, elmondom, hogy Nagyszalontán 1877. november havában konferencia volt. Bár abban az időben nem nevezték még konferenciának azt, hogy azok az első megszentelődött emberek istentiszteletre gyűltek össze és hálát adtak azért, hogy Isten kivette őket e világból és egy tisztultabb életre odaszenteselheték magukat.

Nem volt azért ez valami egyszerű gyülekezés, hiszen azon megjelent az akkor legnagyobb tekintélyű európai baptista prédikátor, Oncken János Gerhard hamburgi prédikátor is. Ide hívta őt Meyer Henrik, aki Oncken vasárnapi iskolás növendéke volt és akit Oncken 1869. április 17-én bocsájtott ki a gyülekezeti szent szolgálatra. Tudni kell Onckenről, hogy az újabkori európai baptista misszióknak Lehmannal együtt ő volt az uttörője és szinte kivétel nélkül inspiráló hatással volt minden európai ország baptista alapvetésre a múlt század második felében. Mindkettőjükéről alapvetően értékes kutatómunkát végzett Dr. Hans Luckey tisztelt barátom, a Hamburgi Baptista Theologia Szeminárium kiváló igazgatója és az Európai Baptista Federatio volt elnöke. Könyvei mintául szolgálhatnak arra, hogyan kell feldolgozni egy üldözések között diadalra jutó lelki mozgalom történetét... Meyer tehát részben tanácsot kérhetett Onckentől ott Nagyszalontán azon a konferencián, a Magyarországon elindult baptista misszió legreményteljesebb színhelyén, másrészt bemutathatta Korniyát Onckennek, a másik nagy uttörőnek. Érdekes tudni, hogy a Nagyszalontai Baptista Gyülekezet jegyzőkönyvében 1. folyószám alatt van bevezetve, állása rovatban így: nő, misszionárius.

A többi tagok az ő gyümölcse hoszsza időn át. A konferencia idején már 17 gyümölcse volt Kornia biztonyságtételének (2 év és 3 hónap alatt). Ezeket Meyer meritette be... Tény az is, hogy Oncken személyében Kornia egy lelkes apostolt ismert meg, aki beszédével, tanácsaival és egész izzó krisztusi hitével növelte Kornia munkaerejét.

Ezen a konferencián jelen volt még nyolc másik missziói munkás Kornyán kívül: Sarajevoból Hempt Adolf, Kolozsvárról idős Rottmayer János, Gyomárról Novák Antal, Berettyóújfaluból Lisztes András, Bihar-diószegeiről Makkai József, Budapestről Meyer Henrik és egy eddig ismeretlen kísérője.

Nyolc vidéki vendég, akiknek nyilvánvalóan volt valami épületes mondanivalója, nagyban emelhetette a konferencia színvonalát. Azonfelül, hogy a nagyszalontai résztvevők között is adódott nem egy, aki tudott szólni az Ur indításából. Az elhangzott beszédekről nincsenek feljegyzéseink, de mint nagyon fontos eseményt feljegyezhetünk, hogy ezen a nagyszalontai konferencián Oncken János Gerhard európai misszionárius ordnált, kirendelte Kornia Mihályt a szent szolgálatra. Ez a kirendelés feljogosította őt nem csupán a nyilvános igehirdetésre, hanem a bemeztési és urvacsorai szertartás elvégzésére, valamint házasságkötéseknél való lelkipásztori közreműködésre.

AZ ELSŐ MISSZIÓUT BIHARUGRA AZ ISTENTELÉN VŐ

Kornia a kirendelés után még nagyobb tüzzel végezte a munkát, mint azelőtt. Senki nem vette nála komolyabban az Oncken híres jelmondatát, hogy minden baptista egy misszionárius. Missziómunkája vég-

zésére terveket készít és ezekhez tartja magát. Magához vette utitársul a vele együtt felavatott diakonusi kirendelésű sógorát, Balogh László nagyszalontai földművest és elindult vele misszióuttra. Kocsin kezdtek. Balogh László befogott saját szekérébe és 1878. pünkösöd másnapján Nagyszalontáról Atyáson keresztül Biharugrára mentek. Biharugrán látták, hogy falusi szokás szerint az utcai padon kint "ücsörögnek" az emberek. Egy ilyen csoport előtt, a kaszárnya mellett megállottak és kérdezték éppen Bálint Andrástól: "hogyan kaphatnának-e helyet lovaiknak, maguknak, szándékuk pedig az volna, hogy tartanának este vagy még délután istentiszteletet, mint egyszerű parasztemberek, miként Jézus Krisztus szegény, egyszerű halász foglalkozásu tanítványai és így elmondanák megtérésüket, hogyan és miért lettek baptisták".

Azonban nem fogadta be őket sem a kérdezt ember, sem más a csoport közül... Mentek hát tovább. Hogy szégyenpir volt-e arcukon, vagy a Krisztus útján való járás dicsősége, nem tudjuk... De a két igekövet ment tovább. A község háza felé kaptak indítást. Az út vonalán ismét kint ültek az emberek és már megszűröl észrevették a jövevényeket. És figyelték is őket. A szalontai emberek megállították ismét a kocsijukat. Kornia ismét megszólalt a csoportból egy éltesebb embert. Elmondta azt, amit már előbb is elmondott. De az öreg nem hevül. És ezt mondja: "Befogadnám magukat, de tudják, van egy istentelen vőm és az nem tűrné meg magukat." Történetesen az öreg ember veje ott matatott valamit a kerítésen belül. És már előbben is figyelhetette az idegen szekér zörgését és a lovak megállását. Így aztán meghallhatta a pösöknek a védekezését és az "Istentelen vővel való mentegetőzést". Így esett meg Korniyáékkal, hogy a ház kerítésén belülről hivatgatás ütötte meg a fülüket: "Hát ha én volnék az az istentelen ember, aki miatt ide nem jöhetnek, hát csak jöjjenek bé!" És a beszéddel együtt már nyitott is az udvari nagykapu. Befor-

dultak Kornyaék az udvarra. Mikor a lovakat a nagy istállóban elhelyezték, a kocsin is mindent rendbe tettek, az "istentelen vő" invitálja őket a szobába. — Na asszony, ezek nagyszalontai emberek. Hozzáll nekik kalácsot. — Kornyaék elfogadják a hívást és kínálást. Leülnek az asztal mellé. Kornya imádkozni kezd. Erre az "istentelen vő" felesége méregbe borul, indulatosan elkapja a vendégek elől a tálat és így szól: "Nekem ne hálálkodjanak, mint téhén a jégen!" és elviszi a kalácsot a másik szobába. A vő a nem várt fordulatra csak ennyit mond: és ezek engemet tartanak istentelennek. A két szalontai ember összenéz és az evangéliumban megírt módon (Luk. 10:11 és Máté 10:14) távoznak a házból.

(Folytatjuk.)

MISSZIÓ MEZÖKRŐL

NEW YORK

Balla György lelkipásztor

Urunk jóvoltából áldott husvétii ünnepéseink voltak e nagy világvárosban is. Reggel 7-kor többen résztvettek a "Sunrise Service"-eken, mely a város különböző részén szokás szerint ez évben is ezeket hoztak össze a fenségesen megrendezett istentiszteletekre. Később úgy az imaórán, mint a vasárnapi iskolában, husvétii hangulatban örvendtünk az Ur házában. Az angol nyelvű prédikációt ifj. Balla György tartotta meg "Az Új Élet"-ről. Magyarul a gyülekezet pásztora szolgált. "A Husvétii Győzelem"-ről szólva az Igét. Énekarunk alkalmi énekekkel szolgált, úgy délelőtt mint este, amikor orchestránk is működött.

Örömünket fokozta az, hogy két kedves lélek, névszerint Besze Mária és Salamon Emma nővérek követték az Urat a hullám-sírba. Besze tv.-nőnk a szabadságharcosokkal együtt érkezett Amerikába két évvel ezelőtt férjével együtt. Imánk az, hogy ő is mielőbb elfogadja Jézust, mint személyes Megváltóját, valamint kedves fivére is, kiknek megmentéséért a kórházban levő hívő édesanya naponként imádkozik. Örömünkre szolgált az is, hogy Keller tv.-nő, Besze tv.-nő édesanyja a kórházból e napra hazajöhetett, hogy szemtanúja legyen leánya boldogságának. A másik keresztelt. Miss Salamon Emma volt, a Salamon tv.-ék családjának kedves leánya, Bánya Károly Senior diakónus tv.-ék unokája. E családban is nagy az ö-

röm, mert elmondhatják: "Én és az én házam népe az Urnak szolgálunk."

Este ismét szép tiszteletünk volt, melyet az ifjúság husvétii programja követett. Balla tv.-nő rendezésében képletes jelene-tekben adták elő a husvétii eseményeket, az igeolvasás és éneklések, valamint csoport jelenetek bemutatásában.

Gyülekezetünkben hiányzott e napon Fülöp Árpád testvér, de jólesett az a tudat, hogy ő a prédikátor nélküli garfieldi gyülekezetet segíthette ki úgy e napon, mint az elmúlt hónapban minden vasárnapon. Tudjuk, hogy szolgálata ott is áldásos volt a gyülekezetnél.

Reiter Károly testvér pedig husvétra Németországba repült két heti vakációra, hogy édesapját és nővérét meglátogathassa. Ugy a családnak, mint a gyülekezetnek hiányzott, de örvendtünk azon, hogy részére ez alkalom megadatott.

Adja az Ur, hogy az új plánták nevedjenek neve dicsőségére.

New Yorki Krónikás

DETROIT MICH.

Schmidt H. lelkipásztor.

Istentől gazdagon megáldott husvétii ünnepe volt a detroiti gyülekezetünknek. Az alkalmi igehirdetés, gyönyörű magyar és angol karénekek, alkalmi költemények és szóló énekek tették széppé és gazdaggá a feltámadás nagy ünnepét. A felfrissülés, megújódás és a lelki feltámadás szellemét érezni lehetett gyülekezetünkben.

Délután, Harrow, Ont. Kanadában tartottunk ünnepi istentiszteletet. Ebben a városban egy pár évvel ezelőtt kezdett gyülekezetünk magyar missziót. Ezt a lelki munkát is megáldotta az Ur. Most husvétii karénekek is volt e misszióban. Egy kedves magyar leány, aki a szabadságharcosokkal került Kanadába, név szerint Váczy Mária, hosszú vergődés, megpróbáltatás és kísértetek után szívét átadta Megváltójának és szép bizonyosságtétel után Krisztus példájára bement. Nővérünk szép bizonyosságtételét lapunk más helyén közöljük. Az almeritést, Schmidt lelkipásztor végezte. Petre A. M. testvérünk pedig Lelki életről és annak fejlődéséről tartott rövid és épületes prédikációt.

Magyar énekarunk ez alkalommal is alkalmi énekekkel dicsérte az Istent. A detroiti testvéreink közül és a környéken élő honfitársaink közül is sokan megjelentek az istentiszteleten. Az istentisztelet után pedig Holtz testvérünk szép otthonában, az ő áldozatuk és szeretetükből frissítők lettek felszolgálva. Ugyanakkor emlékeztünk meg Holtz testvér születésének évfordulójáról.

Ezuttal is kívánjuk Urunk áldását az új plántára, kedves nővérünkre és a Holtz testvére is, kinek születési évfordulóját is ünnepeltük ez alkalommal.

Egy jelenvolt.

MEGEMLÉKEZÉS

Az egyéni sajátságok miatt számos esetben problémát okoz mások megértése. Azonban az ilyen kényes törekvéssel mégis sok öröm és megnyugvás jár, ha a szándékok értékelése nincsen figyelmen kívül hagyva. Sok jószándéku magyarral ismerkedtem meg a kanadai Nyugaton, amidőn azon a széjjelszórta küzdő telepese nagy területén végeztem szolgálatot annak idején. Akkor legjobb éveimben voltam és minden alkalmat felhasználtam azért, hogy valójában tudjam becsülni bárkinek az állásfoglalását mások iránt. Az ottani magyar lelki közösségnek, főként Kipling környékét értve, volt egy kiválóan értékes képviselője. Nem gondolom, hogy ő tudatában volt egyéni képességeinek kiemelkedő jelentőségével, mert soha semmi jelét nem adta annak, hogy kis részben is külön tiszteletet várt volna el másoktól, az ő személyét illetőleg. Sőt, ellenkezőleg, roppant egyszerű életet élt, teljes megelégedéssel, munkát és megbízatást becsülő fáradthatatlan szorgalommal, de szünet nélküli, csöndes lelkesedéssel. Az élet dolgában bárkivel szemben szerény magaviselettel igazolta azt, hogy a személyt mindenképpen többre becsülte az anyánál. Igazi lelki életet élt, visszaesések nélkül. Az ő ajkáról soha senkiről nem hallottam semmiféle panaszt, vagy elégedetlenséget. Ugyanakkor senki irányában semmilyen bizalommal nem élt vissza. Az ügyes-bajos dolgokban is békességre törekedett és állandóan gyakorolta a jóakaratot. Ezt a hívő férfit, illetve ids. Szakács Benjámin, az Ur magához szólította február 12.-én, 87-ik évében. Szeretett, hűségét az Ur Jézus iránt széles körben ismerték. Ő azonban, nemcsak elment a földön küzdők sorából, hanem egy jó darabot hagyott gazdag életéből a közelálói, hívő testvérei és ismerősei életében. Ezt magamon is mélységesen tapasztalom. Szükségesnek véltem róla az ő elköltözésével legalább ennyit nyilatkozni. Az Ur vigasztalja meg a szomorodott szíveket.

Tatter Vilmos

SEGITSE HOZZÁTARTOZÓIT!

IKKA, TUXEX, pénz és gyógyszer-küldeményekkel, élelmiszer, déligyümölcs, ajándék és jóminőségű használatra csomagokkal.

Készséggel állunk testvéreink és minden honfitársunk szolgálatára. Kérje részletes, hivatalos árjegyzékünket.

COMPLETE HUNGARIAN
TRANSPORT CO.

191 Agusta Ave., Toronto 2/B. Ont.

Aggmenház karácsonyi ajándék és az ebédhez adakoztak:

Dániel Huszár t. Cleveland, O. \$20.00; Haydn János t. és neje La Grange \$10.00; Homonai Zeffer és Taylor testvérnők, Wadsworth O. ice-creamre \$6.00; The Trenton N.J. Junior Class \$5.00; West pulmani gyülekezet nőegylete minden egyes menház lakónak \$1.00-1.00; 14. d. detroiti gy. Nőegylete \$2.00-2.00 minden egyes lakónak; 28. d. new yorki gy. Nőegylete \$2.00-2.00 minden egyes lakónak; Balla László t. \$1.00-1.00 minden egyes lakónak; Szakács Ferenc t. és leánya Catalin \$5.00; Garfield N.J. Fulton roadi gyülekezet \$1.00-1.00 minden egyes lakónak. Lamp Lighters ifjúság trentoni gyűl. N.J. 1 doboz varró felszerelés minden egyes lakónak; Balla Lászlóné t. Detroit, karácsonyi ebédhez \$5.00; Miss Merese t.-nő, Palm Bay Fla. \$11.00; Zelizi János t. és neje Miami Fla. karácsonyi ebédhez \$10.00; Campbeli gyűl. Nőegylete O. karácsonyi ebédhez \$15.00; Bridgeporti gyűl. Nőegylete Conn., karácsonyi ebédhez \$10.00; Bulza Tivadar t. Miami Fla. karácsonyi ebédhez \$10.00; Garfieldi gyűl. Nőegylete ebédhez \$10.00; Gazsi István t. és neje ebédhez \$5.00; Trenton N.J. YWMG \$5.00; Ur Károly t.-nő Garfield N.J. \$10.00 Böm Lajos t.-nő Garfield N.J. \$10.00; Mrs. Grace Tatter t.-nő Warsaw Ind. \$20.00.

Természetbeni adományokat adtak a következő testvéreink:

Hlinka Géza t. és neje Elberta Alabama 2 galon méz; Tóth Pál t. Trenton N.J.-ből egy nagyon jó karban levő villany hajvágó gép, olló, borotva pengék és két borotva; Hencel János t. So. Norwalk Conn., 50 csomag borotva penge, borotva és fennő szij; Kovács Ferenc t. és felesége által közvetített adományok, a clevelandi gyülekezetektől: Móc Sándor t. és neje Shakerteri gy. 5 font cukor, 5 font liszt, 3 font rizs, 2 font füstölt kolbász, 2 font kávé, 1 font dió 2 font cukorka, 1 doboz milk chocolate, ½ font piros paprika, 3 doboz sáfrán, 1 doboz köménymag; Haydn János t. és neje La Grange, O. 4 font kávé, 25 font liszt, 10 font cukor, 10 dozen tojás; Benko Kálmán t. és családja Cleveland, 5 font liszt, 5 font cukor, 2 üveg méz, 1 darab füstölt hus; Geszti Borbála t.-nő Cleveland, O. 2 font kávé, 3¼ font szalona; Németi László t. és családja, Cleveland, O. 6 font zsir, 10 font cukor, 4 font rizs, 25 font liszt 4 font füstölt szalona; Özv. Paul Gyuresik t.-nő, Cleveland, O. 5 font kolbász, 3 font szalona, 2 font aszalt szilva; Rev. and Mrs. Louis Stumpf Cleveland, O. 10 font liszt, 5 font cukor, 1 font kávé, 4 font makaroni, 6 font rizs,

10 darab ivory szappan; Cziráki t.-nő Cleveland, O. 3 font szalona, 1 font piros paprika, 1 font kávé, 2 font rizs, 6 csomag mix jello; Megyesi Mária t.-nő. Cleveland, O. 4 font metélt tészta, 4 font kocka tészta, 1 doboz tea, 2 font cake mix, 10 font cukor, 10 font liszt; idb. Huszár t.-nő Cleveland 5½ font kocka tészta, 5 font száraz tészta; Mr. and Mrs. J. Gombár t. 10 font cukor, 25 font liszt; Név nélküli csomag, 1 font fekete bors, 2 darab szappan 24 bar Hershei milk csokoládé, 2 font kávé 10 font reszelt tészta; Paul Balint t.-nő Cleveland, O. 1 font dió, 5 font cukor, 2 csomag reszelt tészta, 5 font rizs; Lovas György t.-nő Fulton roadi gyűl. Cleveland O 1 font piros paprika, 2 font aszalt szilva, 4 font leves tészta, 2 font dió, 2 font kávé; Fulton roadi gyűl. Nőegylete 8½ font szalonna, 5 font darált mák, 5½ font kolbász, 2 font darált kávé, 24 darab Hershei csokoládé, 10 font tarhonya, 1 font bors, 2 db. szappan; Yovanovics t. és neje St. Petersburg Fla. 2 font sütemény, 2 font cukorka 13 bananes; Mátyás I. t. Detroit Mich. egy 19 fontos doboz metélt tészta és egy 13 fontos doboz leves tészta; Tary János t. és neje Detroit Mich. 9 font szalona. Bikacsán F. t. és neje Tallmadge O. 50 szál szöllővesző és egy doboz szalona.

Nem lesünk meglepődve, ha valakit nem jól irtunk, vagy kifelejtettünk. De kérjük azon testvéreinket, akiknél hiba történt, hogy írjanak és mi szeretettel kijavítjuk a hibát.

Urunk gazdag áldását és kegyelmét kívánva az összes testvéreinkre maradunk szerető testvérjeik az Urban. A menház lakók és Attila testvérek, hálás köszönettel a menház és a bizottság nevében.

Aggmenház jegyzője

CSOPORTOS UTAZÁS MAGYARORSZÁGRA

KLM Holland Repülőtársasággal
BUDAPESTRE

Indulás május 20-án New Yorkból
Május 19-én Los Angelesből Rev.
Révész László vezetésével
New Yorktól \$830. — Los Angelesből
\$1,060. Ebbe benne van a vizum ára,
kétheti szálloda ellátással.

Kérvényeket ápr. 15-ig elfogadunk!

IRJON AZONNAL

ALL WORLD TOURS & TRAVEL
SERVICE

2839 University Ave. San Diego Calif

“Azért, miképpen mindenben bővülködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy e jótéteményben is bővülködjetek. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusunknak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által megdagdagodjatok.” (Kor. II. 8:7-9).

A gyanakodás, a legjobb esetben, a gyávák erénye.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: Melrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS
370 Franklin Rd.,
New Brunswick, N. J.

AGGMENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY: pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 21, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:
JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:
Mrs. Gizella Bikacsán
2 High St.,
New Brunswick N. J.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG pénztárosa:

EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG pénztárosa:

Miss Barbara KURTZ
370 Franklin Rd.,
New Brunswick, New Jersey.